

ካቶሊካዊ ርእሰ ኤጳርቅና ዘበአሥመራ
አሥመራ - ኤርትራ

“እንሆኑ፣ እነ ባርያ እግዚአብሔር!”

ክብረ በዓል አዲና ኪዳነ ምሕረት
፲፮ ዮሐንስ ፳፻፲፮ ዓ.ም.ግ 23 ዮሐንስ 2025 ዓ.ም.ፊ፤

ክቡር ሕዝበ እግዚአብሔር፣ ቅድሚ ኩሉ እንቋፅ ናብዚ ክቡር ክብረ በዓል አዲና ኪዳነ ምሕረት ብደኃነ ሰላም አብጽሓና። ካብ ርሑቅን ካብ ቀረባን መጺእና ዝሃ ፍቅርቲ አደ-ምሕረት ክንውድስ፣ ክንልምን ከሎና ዓቢይ ታሕጓስ እዩ ዝሰምዓና። አብዚ ዓመት ኢዮቤልን ሲኖዶሳዊ ጉዕዞን፣ እኖና ቅድስቲ ቤተክርስቲያን፣ ንኩሉ ገዲፍና፣ ነጋድያን ተሰፋ ክንከውን ትዕድመና አላ። እዚ ከአ ምስታ ቀዳመይቲ ነጋዲት ተሰፋ ዝኾነት እኖና እግዚአብሔር ኮይና ኢና እንገብር። መንፈሳዊ ንግደት ጉዕዞ ትሕትናን እምነትን ተሰፋን እዩ። ናብ ሓደ ቅዱስ ቦታ ክንጋሰስ ወይ ክንገድ ከሎና እግዚአብሔር፣ ንኣና ንኃጠአተይናታትን ንድኹማትን ክቐበለና፣ ክሰምዓና፣ ክምሕረና፣ ክዕረቐና፣ ጸጋታቱ ክፍሰስልና ኢና ንጽብን ንልምንን። አብኡ ከአ እዛ ርኅርኅቲ አማላዲት አደ ምሳና ክትጉዓዝን ከተማልደልናን ንደሊ። ንሳ ድማ ክትሕግዝና ወትሩ ድልውቲ እያ። ከምቲ ነቶም አብ ቃና ዘገለላ ዝተጸገሙ ሰብ ውራይ ዘማለደትሎም፣ ንኣናውን ሎሚ አብ ኩሉ ጉዕዞናን ቃልሰናን ከተሰንገየናን ከተማልደልናን ድልውቲ ምዃና ርጉጻት ኢና። ዝዚ ዓቢይ ክእለት ከ መን ሃባ? ከመይ ኢላኽ ረኽቡቶ? ዋይማ ክብረ በዓልና ከምዘብሎ፣ “እንዘ አመቲ፣ እም ረሰዎ”፣ አገልጋሊቲ (ተአዛዚቲ) ክንሳ አዲኡ ዝበራ። ወላዲት አምላኽ፣ ብምዃና እያ ዝዚ ኩሉ ክእለት ረኽቡቶ። አደ ንጉሥ ንግሥቲ እያ፣ ንወዳ ከተሰምየ ክእለት ከምዘለዎ ከአ ርጉጽ እዩ። ነሱ ከአ ከም ወላዲቲ ቃላ ክዕብር፣ ወይ ዝለመነቶ ክአብያ አይክእልን እዩ። ወላ እንተከአለ እውን አይገብርን እዩ። ወላዲት አምላኽ ምዃን ዋራይ ግን አይኮነን ነይና ማርያም ዓቢይ ክእለት ዝህባ። እቶም እግዚአብሔር ዝሰለማ መንፍሳውያን ኃይልታት እውን እዮም ፍሉይ ክእለት ክትረኽቡ ዘኽአሉዎ። ካብቶም ብዙኃት ህያባታ ብፍላይ ሠለሰተ ጉሊሖም ይረአዩ። ንሳቶም ከአ መንፈስ ትሕትናኣ፣ እምነታን፣ ተአዝዞኣን እዮም።

ትሕትና አዲና ማርያም

አቦና አዳምን አዲና ሔዋንን ሰለምንታይ ተጋግዮም? ኃጢአት ናብ ዓለም ብከመይ አተወት? እንተበልና፣ አበው ክምልሱ ክለው፣ “ወናሁ አእመርን እመጽሕፍተ እግዚአብሔር ይክወኑ ለነ ሰምዐ ክመ ግብረ በኣታ ለኃጢአት ላዕላ ብእሲ ትዝህርት”። መጻሕፍቲ እግዚአብሔር (ቅዱሳን መጻሕፍቲ) ከምዘምስክርዎ፣ ኃጢአት ናብ ደቂ ሰብ ብትዕቢት ከምዝአተወት ፈለግና ይብሉ። ሕማም ኃጢአት ብትዕቢት ተገብቲቲ እዩ ናብ ሕይወት ደቅሰብ ዝአተወ። ንመላእኽቲ እውን ካብ እግዚአብሔር ዘርሓቐም ትዕቢት እዩ። እዎ እዚ ሕማም እዚ ብምንታይ ይፍወስ? እንተበልና ድማ፣ “ኩሉኪ ደዌ ይክውን ፈውሱ በጸሩ”፣ ኩሉ ፈውሲ ናይ ሓደ ሕማም በንጸሩ እዩ። እዚ ማለት ከአ ነቲ ብትዕቢት ዝአተወ ሕማም ፈውሱ ትሕትና እያ ማለት የሰምዕ። አዲና ማርያም እውን “ነዮ አመቲ ለእግዚአብሔር”፣ “እኔኹ፣ እነ ባርያ እግዚአብሔር” (ሉቃ 1:38) ብምባላ፣ ክንደይ ትሕቲ ከምዘክበረት የርእየና። እንደገና ኣብ መዝሙራ እውን፣ “ትሕትና (ውርደት) ባርያኡ ርእዩ እዩ እም፣ እንሆ ካብ ሕጂ ንደሓር ኩሎም ወለዶ ብዕዕቲ ክብሉኒ እዮም” (ሉቃ 1:48) ክትብል ከላ ሓቅን ቅንዕናን ትሕትናን መኻይዲ ምዃንን ተብርሃልና። ዝዚ ዝኽአሉቶ ድማ አብቲ መልአኽ፣ “መንፈስ ቅዱስ ኣብ ልዕሌኺ ክመጽእ፣ ኃይሊ እቲ ልዑል እግዚአብሔር ከአ ክጸልሰኪ እዩ” (ሉቃ 1:35) ዝበል ቃል ሕይወት ሰለዘተመርኩሰት እዩ። አበው ደጊሞም፣ “ወትሕትና አዕረገቶ ለሰብእ እመትሕት መልዕልተ ሰማያት ከመ ይሴብሕ ምስላ መላእክት”። ትሕትና ከአ ንወድሰብ ምስ መላእኽቲ ኮይኑ ምእንቲ ክውድስ ካብ ታሕቲ ናብ ዝለዓለ ሰማያት አዕረገቶ ይብሉና። ሰለዚ አዲና እግዚአብሔር ማርያም አርአያን መምህርን ትሕትና እያ። ትሕትና ከአ መንገዲ ቅድስናን ድኅነትን እያ።

ቅዱሳን መጻሕፍቲ ኣብ ብሉይን ሓዲስ ኪዳን ብንጹር መስኪርምላ እዮም። ንአብነት መጽሓፍ እዮብ፣ “ንእግዚአብሔር ተአዘዞ ትሕት ኩን ሃብትን ክብረትን ክትረኽቡ ኢኻ ዕድሚኻውን ኪነውን እዩ” (ኢዮብ 22:33)። መጽሓፍ ሲራክ ከአ “አታ ወደይ፣ ኣብ ኩሉ ዕዮኻ ትሕት ኩን፣ እቶም ብእግዚአብሔር ቅቡላት ዝኾኑ ክፍቅሩኻ እዮም” (ሲራክ 3:17)። ቅዱስ ጴዋርስ ድማ ኣብታ ቀዳመይቲ መልእኽቲ፣ “አምላኽ ንዕቡያት ይመዓቶም ንትሕታት ግና ጸጋ ይህቦም” ከምዚብል ትሕትና ለቢስኩም ንሓድሕድኩም አገልግሉ” (1ጴጥ 5:5)። ሰለዚ ትሕትና መንገዲ ጽድቂ እያ፣ ትዕቢት ድማ መንገዲ ጥፍአት እያ። አዲና ማርያም እውን እግዚአብሔር “ንዕቡያት ሓሳባት ልቦም ቡተነሎም፣ ንኃያላት ካብ ዙፋኖም አውረደም፣ ንዝተዋረዱ ከአ ልዕል አበሎም” (ሉቃ 1:51-52) ብምባል እግዚአብሔር ፍትሐይናን ቅነዕን አምላኽ ከምዘኾነ መስክረት። እቶም ድኽመቶምን ድኽነቶምን ፈለጦም ብትሕትና ናብኡ ዝቐርቡ ድማ ኣብ መንገዲ ድኅነት ከምዝገቡሉ ርጉጻት እዮም።

እምነት አዴና ማርያም

አዴና ማርያም “ሙዳዩ አሚን፣ መሠረተ አሚን” መንበር እምነት፣ መሠረት እምነት፣ ተባሂላ እውን ትጽዋዕ እያ። ሸሕኳ እቲ መልእኽኛ ዘምጽኣላ መልእኽኛቲ ዓሚቕ ምሥጢር እንተኾነ፣ ቅዱስ ያዕድ ከምዘብሉ፣ “ናሁ ተግህደ ልዕልናሃ ለወለተ ሓና፣ ኅብሰተ ሕይወት ተጸውረ በማገገና፣ ወጽዋዕ ወይን ዘአልቦ ነውር ወኢሙሰና እፎ ኣግመረቶ ንሰቲት ደመና፣ ኢያውዓዩ በነበልባሉ፣ ወኢያደገገጽ ቢቃሉ፣ ኣላ ባሕቱ ትብራህ ዘበጽዓሉ” እንሆ፣ ልዕልና ንል ሓና ተገሊጹ፣ ሕይወት ዘዕድል ናይ ሕይወት እንገራ፣ ነውሪ ወይ ርሰሓት ዘብሉ ወይኒ ሕይወት ኣብ ማገገና ተደረቱ ኣየሰንበዳን፣ ብጸዳል ብርሃኑ ከምተብርህ ደእ ገበራ። (ዘማሬ ዘትሰብእት)። ነዚ ኣብ ልባ ተቀህልሎ ጥልቂ ነገራት ተረዲኦቶ ዘይኮነ ሰለዘአመኑቶ እያ ክንድዚ ዝኾነበረት። ቅዱስ ሉቃስ፣ “ማርያም ግና ነዚ ነገር እዚ ኩሉ ኣብ ልባ ተቀህልሎን ትሓሰቦን ነበረት” (ሉቃ 2:19) ብምባል እኖና እግዚእትን ማርያም ናይ ዓቢይ እምነትን ተሰፋን ሰብ ከምዘነበረት የረጋግጸና። እዘን ክልተ መለኮታውያን መንፈሳውያን ኃይላት ዘለዎ ሰብ ኣይህወኽን እዩ፣ ትዕግሥቲ ኣለዎ፣ ናይ እግዚአብሔር ብርሃን ብጊዚኡ ክመጽ ኣይርበጽን እዩ። ብሓጺሩ ናይ እምነት ሰብ ብትሕትናን ብእምነትን ይሰምዕ፣ የሰተውዕል፣ የሰተንትን በዚ ከአ ፍቓድ ኣምላኽ እንታይ ምኅኑ ክርዳእን ክፈልጥን ይኽእል። ኣዴና ማርያም ከአ ብሓቂ ኣማኒት ድንግል ሰለዘነበረት ብዚይታህዋኽ ነቲ እግዚአብሔር ቡቡቶብ ዝገልጸላ ዝነበረ ተቀህልልን ተሰተንትንን ነበረት።

ተኣዘዞ አዴና ማርያም

ቅዱስ ኣትናቴዎስ “ሰብእስ እንዘ ክቡር ውእቱ፣ ኢያእመረ ወኮነ ከመ እንሰሳ ዘአልቦ ልብ ወተመሰሎሙ ” (ቅዱስ ዘኣትናቴዎስ ሓዋርያ)፣ ሰብሲ ክቡር እንከሎ ኣይፈለጦን፣ ከምቶም ልቢ ዘይብሎም እንሰሳ ደእ ኮነ፣ ንኣእም እውን መሰለ ይብል። ትዕቢተይና ሰብ ብርእሱ ዝመልኦ ሰለዘኾነ ናይ ካልእ ክሰምዕ ድሌት የብሉን፣ ቦታውን የብሉን። ብዘይካ ናይ ርእሱ ናይ ካልእ ፍቓድ ከማልእ ድልዉ ኣይኮነን። ክእዘዝ እምበር ክእዘዝ ድልዉ ኣይኮነን። እግዚእትን ማርያም ግን ብመንፈስ ድኻን፣ ትሕትን፣ ኣማኒትን፣ ሰለዘነበረት ክትእዘዝ እውን ኣይከበዳን፣ ንገብርኤል መልእኽ ድማ “እኔኹ፣ ኣነ ባርያ እግዚአብሔር፣ ከምዘበልካይ ይኹኣይ” (ሉቃ 1:38) ዝብል ናይ ምሉእ ተኣዘዞ መልሲ ሃቡቶ።

ተኣዘዞ ማርያም ከአ እቲ ዝዓበዩ ተኣምር ናይ ምሥጢር ሥጋዊ ክፍጸም ማዕጾ ከፈተልና። እግዚአብሔር ምሳና ክዛመድ ዝኾነላ ሳላ ተኣዘዞ እዩ። ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌላዊ፣ “ቃል ሥጋ ኮነ ወኃደረ ሳላይን” እቲ ቃል ሰብ ኮነ፣ ጸጋን ሓቅን መሊእም ከአ ምሳና ነበረ” (ዮሐ 1:14) ክብል ከሎ እቲ ርሑቕ ዝነበረ ኣምላኽ ቡቲ ኣብ ማርያም ሥጋ ለቢሎ ብዘይካ ኃጢአት ብኩሉ ከማና ሰብ ኮይኑ ኣብ ማእከልና ሰፈረ ማለቱ እዩ። ቅዱስ ማቴዎስ እውን “እዚ ኩሉ ድማ እቲ እግዚአብሔር ብነገሪ፣ እንሆ ድንግል ክትወልድ እያ፣ ሰሙ ከአ ኣማኑኤል ኪብልዎ እዮም፣ ትርጉሙ ከአ ‘ኣምላኽ ምሳና እዩ’ እናበለ ዝተሃረቦ ምእንቲ ክፍጸም ኮነ” (ማቴ 1:22-23 ኢሳ 7:14) ይብሉና። ሳላ ተኣዘዞ ማርያም፣ ከምቲ ኢሳያስ ነቢይ ቅድሚ ዘበናት ዝበሎ፣ “እቲ ኣብ ጸልማት ዚነብር ሕዝቢ ዓቢይ ብርሃን ረኣየ፣ ነቶም ኣብ ጸልማት ምድሪ ሞት ዚነብሩ ድማ ብርሃን ወጸሎም” (ኢሳ 9:2)። ተኣዘዞ ኣዴና ማርያም ኣብ መንጎ እግዚአብሔርን ደቂ ሰብን ዕርቅን ሰላምን ኣምጽኦ። ቡቲ ንሳ ዝወለደትልና መድኃኔ ዓለም ድማ ካብ ጸልማት ናብ ብርሃን፣ ካብ ባርነት ናብ ሓርነት፣ ካብ ሞት ናብ ሕይወት ተሳገርና። ማርያም “ፍቓድካ ይኹን ብምባላ መንግሥተ ሰማይ ተራሕወልና። ሓደ ሰብኣይ ንኢየሱስ “እንሆ ኣዳኻን ኣጎዋትካን ኪሃረቡኻ ደልዮም ኣብ ወጻኢ ቆይሞም ኣለው”፣ ምስ በሎ፣ ኢየሱስ ከኣ፣ ተኣዘዞ ካብ ኩሉ ሥጋዊ ዝምድና ከምዘበልጽ ክገልጽ እንከሎ መድኃኔና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ’ውን “ፍቓድ እቲ ኣብ ሰማይ ዘሎ ኣቦይ ዚገብር ዘበለ ኩሉ ንሱ ኃይይን ኃብተይን እኖይን እዩ” (ማቴ 12:47-50)። ኣዴና ማርያም ፍቓድ እግዚአብሔር ኣብ ምፍጸም ቀዳመይቲ ሰለዘነበረት ምስ ወዳ ዘዛምዳ እቲ ናይ ሥጋ ዝምድና ዘይኮነ እቲ ፈጻሚት ፍቓድ ኣምላኽ ምኅና እዩ።

ፍቁር ሕዝበ እግዚአብሔር ንሕናውን ኣሰር ኣዴና ኪዳነ ምሕረት ተኹቲልና መንፈስ ትሕትና፣ እምነት ተኣዘዞ ንልብሲ። እዚእም እዮ መንገዲ ቅድስናን ድኻነትን። ብፍላይ ኣብዚ ዓመት ኢየሁዳ፣ ብትሕትና ድኻምነትና ክንፈልጥን፣ ክንሳሕን፣ ምስ እግዚአብሔርን፣ ምስ ብጻይናን ምስ ርእሰናን እውን ክንዕረቕ እንተደለና፣ ካብ እግዚአብሔር ኃይልን ሓገዝን እንተዘይረኹብና፣ ብባዕልና ሓንቲ ከነሰልጥ ከምዘይንኽእል ባዕሉውን “በዚይካይ ሓንቲካ ክትገብሩ ኣይትኽእሉን ኢኹም” (ዮሐ 15:5) እናበለ ኣነጺሩልና እዩ። ኣብ ደብረ ታቦር እግዚአብሔር ኣቦ ካብቲ ደመና፣ “ዘፍቅሩ ብእኡ ዝተሓገሱኩ ወደይ እዚ እዩ፣ ንእኡ ሰምዕም” (ማቴ 17:5) ከምዘበለና፣ ኣዴና ኪዳነ ምሕረት’ውን፣ ኣብ ቃና ዘገለላ ነቶም ኣጋፈርቲ “ንሱ ዚብለኩም ኩሉ ግበሩ” (ዮሐ 2:5) እያ ኢላቶም። ኢየሱስ ባዕሉ ከአ “ከምቲ ኣነ ትእዛዛት ኣቦይ ሓሊው ኣብ ፍቓድውን ጸኒዐ ዝነብር ዘሎኹ፣ ከምኡ ከአ ንሰኻትኩም ትእዛዛቲ እንተሓሉኹም ኣብ ፍቓድይ ጸኒዕኩም ክትገብሩ ኢኹም” (ዮሐ 15:10) ይብሉና። ሓቅይና እምነት፣ ሓቅይና ፍቓድ፣ ሓቅይና ተሰፋውን ትእዛዛት እግዚአብሔር ብምፍጸም እዩ ብጭብጢ ዝግለጽ። ካልእ መንገዲ የልቦን። ከምቲ ኣዴና ማርያም ከአ ብትሕትና ቃል ኣምላኽ ሰሚና፣ ኣሚና፣ ከምዘተኣዘዘት፣ ንሕናውን ቃል ኣምላኽ፣ ቃል፣ ሕይወት፣ መዓልቲ መጻ ጽን ኢልና ሰሚዕና፣ ክንኣምና፣ ኣሚና ከአ ክንእዘዞ፣ ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ከተግብር ንዕደም ኣሎና። ባዕላ እታ ትሕትን፣ ኣማኒትን፣ ተኣዘዞትን ድንግል ትምርሓናን ተሰንዮናን። ንሱ ዚበለና ክንገብር ድማ ትሓግዘና። ቡሩኽ ዘመነጸምን ዓመት የቤልን ይግበረልና ምስ ብዙጎ ሰላምታ

+ ንዓ መንግሥተ ኣብ ተሰፋ ማርያም
ኣብ ማርያም ማርያም
ሌቀ ጳጳሳት ዘመንበረ ኣሥመራ

